

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 13 kwietnia 2022 r.

DIH-3.707.13.2022.AWS

DECYZJA DIH-III/59/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 i 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (nr PO.330.ZSE.35.2021.CZP) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 20 grudnia 2021 r. (nr akt kontroli: DC.8361.196.2021), na mocy której przedsiębiorcy: Panu Tomaszowi Rembeckiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: CENTRUM HANDLOWE „DOM I WNĘTRZE” Tomasz Rembecki w Płońsku, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893, z późn. zm.), Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 13 do 19 października 2021 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia (nr DC 201/2021) z dnia 12 października 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie ... w Płońsku, należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej: „stroną” bądź „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162, z późn. zm.) (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”) nie zawiadomiono przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrola została przeprowadzona na podstawie stosowanych bezpośrednio przepisów prawa Unii Europejskiej.

W związku z nieobecnością przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej do reprezentowania w toku kontroli, czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności pracownika kontrolowanego przedsiębiorcy (kierownika oddziału).

W toku kontroli stwierdzono, że strona będąc dystrybutorem, udostępniała na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny (np. spawarki, pilarki, wyrzynarki, szlifierki, wiertarki udarowe itp.).

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, w dniu kontroli, tj. 13 października 2021 r., wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z **art. 37 ust. 4** ustawy o użytym sprzęcie, **nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji** (o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy), o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto, inspektorzy w toku kontroli ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca **nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu**, co narusza **art. 39 pkt 2** ww. ustawy.

Szczegółowe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 19 października 2021 r. (nr akt kontroli: DC.8361.196.2021), znajdującym się w aktach sprawy. Niniejszy Protokół został podpisany w kontrolowanej placówce przez przedsiębiorcę, któremu pozostawiono jeden egzemplarz tegoż dokumentu.

Do niniejszego Protokołu kontrolowany przedsiębiorca nie wniósł uwag w terminie określonym w art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej.

W toku kontroli przedsiębiorca podjął działania naprawcze, tj. uwidocznił informacje wymagane przepisami ustawy o zużytych sprzęcie.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), Mazowiecki WIIH zawiadomieniem (nr PO.330.ZSE.35.2021.CZP) z dnia 23 listopada 2021 r., poinformował ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w:

- art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie - za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- art. 91 pkt 26 lit. c) ww. ustawy - za brak informacji, umieszczonej w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Jednocześnie, w piśmie tym organ pierwszej instancji poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu, na mocy art. 10 Kpa, prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz wglądu do akt sprawy. Na realizację tych uprawnień organ wyznaczył stronie 10-dniowy termin, liczony od dnia doręczenia zawiadomienia. Ww. pismo dostarczono stronie w dniu 26 listopada 2021 r. Strona nie skorzystała jednak z przysługujących jej uprawnień.

W dniu 20 grudnia 2021 r. Mazowiecki WIIH, działając na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c), art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytych sprzęcie oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję (nr PO.330.ZSE.35.2021.CZP), na mocy której przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za:

- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 27 grudnia 2021 r.

W dniu 14 stycznia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona, reprezentowana przez pełnomocnika (adwokata, na podstawie udzielonego pełnomocnictwa dołączonego do akt sprawy), w niniejszym odwołaniu (piśmie z dnia 10 stycznia 2022 r.; data wpływu do organu pierwszej instancji: 12 stycznia 2022 r.) wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania. Do pisma odwoławczego załączyła zdjęcie sklepu. Skarżonej decyzji strona zarzuciła przede wszystkim:

- 1) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż w sklepie Skarżącego w Płońsku, powierzchnia sprzedaży sprzętu przeznaczony dla gospodarstw domowych

wynosi co najmniej 400 m², podczas gdy w rzeczywistości powierzchnia ta jest znacznie mniejsza, co wyłącza po stronie Skarżącego obowiązek o którym mowa w przedmiotowej decyzji;

- 2) naruszenie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez nie odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i nie poprzestanie na pouczeniu strony podczas gdy, waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszenia prawa;
- 3) naruszenie art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, poprzez wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej pomimo, iż w toku kontroli prowadzonej u skarżącego w dniu 13.09.2021r przedsiębiorca wyjaśnił przyczyny, z powodu których w obiekcie nie znajdowały się informacje na temat możliwości odbioru zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Pismem z dnia 3 lutego 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z odwołaniem od decyzji (nr PO.330.ZSE.35.2021.CZP) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 20 grudnia 2021 r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień. Dodatkowych dowodów i materiałów do sprawy nie wniesiono.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest zobowiązany do **umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji** w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużyтым sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużyтым sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużyтым sprzęcie, wynosi od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem strony od decyzji (nr PO.330.ZSE.35.2021.CZP) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 20 grudnia 2021 r. (nr akt kontroli: DC.8361.196.2021), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Po wnikliwej analizie zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że ustalenia kontroli prowadzonej przez Mazowiecki WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca nie wykonał ciężących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) oraz art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa.

Jednocześnie Prezes UOKiK stwierdza, że postępowanie administracyjne Mazowiecki WIIH przeprowadził w sposób rzetelny i prawidłowy, w tym organ ten zapewnił stronom wszystkie uprawnienia wynikające z przepisów prawa administracyjnego, zastosował i wyjaśnił przepisy prawa materialnego oraz administracyjnego mające zastosowanie w niniejszej sprawie, przeanalizował i uwzględnił wszystkie możliwe przesłanki (kryteria) wymiaru kary. Tym samym, działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona postępowania w odwołaniu z dnia 10 stycznia 2022 r. wniosła o uchylenie decyzji Mazowieckiego WIIH w całości i umorzenie postępowania. Ww. decyzji zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych, naruszenie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez nieodstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej oraz naruszenie art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, poprzez wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. W uzasadnieniu odwołujący zaznaczył, że nie zgadza się z decyzją Mazowieckiego WIIH, kwestionując ją w pełnej rozciągłości. Wskazał

przy tym na błąd w ustaleniach faktycznych oraz naruszenie przepisów Kpa, które były podstawą wydanie decyzji.

Zdaniem odwołującego Mazowiecki WIIH błędnie uznał, że należący do przedsiębiorcy sklep w Płońsku posiada powierzchnię wynoszącą co najmniej 400 m² poświęconą sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, podczas gdy faktycznie w sklepie Skarżącego powierzchnia ta wynosi zaledwie 2 m² i obejmuje tylko jeden regał ze sprzętem elektrycznym i elektronicznym (tzw. małe AGD). Poinformował, że pozostała znajdująca się w sklepie elektronika stanowi sprzęt elektryczny i elektroniczny podlegający wypożyczeniu na zasadach rynkowych, a następnie podlega zwrotowi po upływie okresu najmu. Na potwierdzenie tego faktu Skarżący załączył dokumentację w postaci jednego zdjęcia wnętrza sklepu.

Skarżący uznał też, że organ pierwszej instancji w sposób niewłaściwy zastosował sankcję wynikającą z art. 37 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie, albowiem przepisy te nie obejmują skali działalności skarżącego, co stanowi samoistną przesłankę powodującą konieczność uchylecia zaskarżonej decyzji.

W opinii strony organ dopuścił się również naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, albowiem zaniechał odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej i nie poprzestał na pouczeniu, pomimo, że istniały ku temu przesłanki. Swoje stanowisko uzasadnił tym, że już pierwszego dnia kontroli zaprzestał naruszenia prawa, co potwierdził Mazowiecki WIIH w treści decyzji. Uznał ponadto, iż dopuścił się naruszenia prawa w stopniu znikomym.

Podkreślił, że rozmiar stoiska z towarami stanowiącym tzw. *małe AGD* (tj. zaledwie jeden regał ze sprzętem) stanowi jedynie ułamek obrotów generowanych przez sklep przedsiębiorcy i nie jest to wiodąca grupa produktów sprzedawanych przez Skarżącego. Na tej podstawie uznał, że skoro produkty elektryczne i elektroniczne stanowią marginalną (wręcz znikomą) część asortymentu oferowanego przez sklep, to ewentualne uchybienia wynikające z naruszenia prawa stwierdzone podczas kontroli również mają wagę znikomą, marginalną. Ponadto dodał, że sklep przedsiębiorcy zajmuje się głównie sprzedażą materiałów budowlanych, chemii gospodarczej, narzędzi ogrodniczych i innych produktów, a produkty AGD stanowią niewielki odsetek sprzedaży i nie generują istotnego obrotu. Nadmieniał, że dokonując oceny wagi stwierdzonego naruszenia należy skonfrontować ją z rzeczywistą sprzedażą produktów elektrycznych i elektronicznych na rzecz konsumentów i zauważyć na terenie Płocka znajduje się wiele sklepów zajmujących się wyłącznie dystrybucją artykułów elektrycznych i elektronicznych, w tym co najmniej dwie olbrzymie ogólnopolskie marki oferujące produkty znacznie bardziej atrakcyjne cenowo w porównaniu do oferty skarżącego przedsiębiorcy. Wobec powyższego, odwołujący jeszcze raz podkreślił a zarazem uznał, że naruszenie prawa w tym przypadku było znikomej wagi.

Zarzucając organowi naruszenie art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, pełnomocnik strony ponownie wskazał, że sprzedaż sprzętu elektrycznego i elektronicznego przez przedsiębiorcę stanowi jedynie niewielki ułamek prowadzonej przez niego działalności, a zdecydowana większość sprzedaży prowadzonej przez przedmiotowy sklep dotyczy zupełnie innego asortymentu, związanego z zupełnie inną branżą i nastawionego na zupełnie innego Klienta docelowego. Wobec tego nie można w sposób rozsądny oczekiwać, że naruszenie

dotyczące marginalnej części prowadzonej sprzedaży prowadzi do wniosku, iż nie dochowano należytej staranności oraz, że skarżący mógł przewidywać, że tak drobna część asortymentu jakim *in gremio* handluje wymaga od niego tak restrykcyjnych zachowań.

Dodatkowo, skarżący podkreślił, iż w toku kontroli Mazowiecki WIIH nie stwierdził jakichkolwiek innych naruszeń prawa, chociażby w zakresie produktów stanowiących przeważający asortyment w prowadzonym przez niego sklepie, co oznacza, że przedsiębiorca prowadzi swoją działalność w sposób rzetelny i prawidłowy oraz wywiązuje się ze wszelkich obowiązków wynikających z powszechnie obowiązującego prawa.

Przedstawiając swoje stanowisko w rzeczonyj sprawie na koniec oświadczył, że naruszenie dotyczące małego AGD miało charakter incydentalny, było niezawinione, niecelowe oraz wynikało wyłącznie z mikroskopijnej skali sprzedaży tego typu produktów w sklepie należącym do przedsiębiorcy.

Odnosząc się do powyższych argumentów podnoszonych przez pełnomocnika strony, Prezes UOKiK stwierdza, że nie zasługują one na uwzględnienie. W pierwszej kolejności wskazać należy, że istotne dla sprawy są ustalenia poczynione w toku kontroli oraz fakt, iż w momencie jej podjęcia informacje wymagane art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, **nie były dostępne dla konsumentów** w kontrolowanej placówce, tj. sklepie w Płońsku, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym, w szczególności w Protokole kontroli z dnia 19 października 2021 r. (nr akt kontroli: DC.8361.196.2021), podpisanym przez stronę bez wnoszenia uwag.

Celem ustawodawcy, przy tworzeniu przepisów dotyczących zużytego sprzętu było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienia im dostępu do informacji o tym gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Przekazywanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu jest również bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczenie pozostawienia zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Zatem, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, skoro podjął się prowadzenia (wykonywania) tego rodzaju działalności, w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego (elektronicznego) który prowadzi, powinien umieszczać wszystkie wymagane informacje wymienione w art. 37 ust. 1-3 oraz 39 pkt 2 ww. ustawy.

Podkreślenia wymaga fakt, że w niniejszej sprawie przedsiębiorca wprawdzie uzupełnił brakujące informacje, jednakże nastąpiło to dopiero **w wyniku** przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, podkreślić należy, że podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Jednocześnie, Prezes UOKiK zaznacza, że obowiązkiem przedsiębiorcy (dystrybutora), który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności oraz ich respektowanie. Przepisy te stwierdzają jednoznacznie, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Tak więc, podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa i w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność placówki którą prowadzi, by nie doszło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów, zwłaszcza że przedsiębiorca jest doświadczonym podmiotem gospodarczym, który swoją działalność prowadzi od długiego czasu (zgodnie ze wpisem w CEIDG od września 1998 r.), a w związku z tym winien on wykazywać się ponad przeciętną znajomością przepisów prawa w zakresie prowadzonej przez niego działalności i w sposób należyty je respektować.

Organ drugiej instancji wskazuje dalej, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Nie ma znaczenia przy tym, czy naruszenie nastąpiło z winy umyślnej bądź nieumyślnej przedsiębiorcy. Samo udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Zatem, stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego, co w niniejszym przypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło w winy umyślnej czy nieumyślnej kontrolowanego czy też nie. Dodatkowo, wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem, samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Prezes UOKiK w dalszej kolejności informuje, iż nie zgadza się z argumentacją podnoszoną przez pełnomocnika strony, która wskazuje na błędne ustalenia organu odnośnie powierzchni kontrolowanej placówki. Wbrew twierdzeniu strony, organ nie przyjął, iż powierzchnia kontrolowanej placówki przeznaczona do sprzedaży sprzętu wynosi co najmniej 400 m², ponieważ jest to okoliczność pozostająca bez istotnego wpływu na wynik sprawy. Zgodnie z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, dystrybutor jest zobowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie (i brzmieniu), o którym mowa w art. 37 ust. 1-3. Obowiązek ten dotyczy wszystkich dystrybutorów sprzętu elektrycznego i elektronicznego, bez względu na wielkość powierzchni (sprzedaży) określonej jednostki handlu detalicznego.

W dalszej kolejności Prezes UOKiK stwierdza, że dalece nieuzasadnionym jest wiązanie okoliczności braku uwidocznienia wymaganych informacji z małą ilością sprzętu elektrycznego (elektronicznego) oferowanego do sprzedaży w sklepie (tzw. „małe AGD”).

Z całą stanowczością podkreślić należy, że działania przedsiębiorcy zgodne z przepisami prawa, w tym usunięcie przez niego stwierdzonych nieprawidłowości są jego obowiązkiem i nie zależą od ilości oferowanego do sprzedaży sprzętu.

Organ drugiej instancji za chybioną uznał argumentację strony jakoby naruszenie przez nią przepisów miało charakter *znikomy* czy też *marginalny*. O znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny (np. brakowałyby tylko niektórych zapisów). Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. Z zebranego materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że skarżący przedsiębiorca nie zamieścił żadnych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. W konsekwencji powyższego, konsumenci zostali pozbawieni całkowicie dostępu do istotnych dla nich informacji. W niniejszej sprawie nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa, ponieważ przedsiębiorca całkowicie nie zrealizował nałożonego na niego obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Zważyć należy, że w realiach kontrolowanej sprawy bezsprzecznie dowiedziono, że stronie została udowodniona okoliczność naruszenia prawa.

Przechodząc do postulatu strony o uchylenie decyzji w całości, Prezes UOKiK stwierdza, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w kontekście art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie. Obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie przewidują możliwość od odstąpienia od zastosowania sankcji w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Mazowieckiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Przeprowadzona w dniu 13 października 2021 r. kontrola w sklepie w Płońsku, należącym do strony wykazała bezsprzecznie, że doszło do naruszenia przepisów, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Fakt ten potwierdzają ustalenia kontroli zawarte w Protokole kontroli, podpisanym przez samego przedsiębiorcę w dniu 19 października 2021 r. Do Protokołu strona nie wniosła uwag w przewidzianym 7-dniowym terminie (o czym została prawidłowo poinformowana w Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego). Ustalenia poczynione przez organ, a więc brak w widocznym miejscu istotnych dla konsumenta informacji o sposobach odbioru użytego sprzętu oraz punktach odbioru tego sprzętu, dowodzą braku należytej staranności przedsiębiorcy w zakresie umieszczania obligatoryjnych informacji o zużytym sprzęcie, w placówce handlowej którą prowadzi. Przedsiębiorca w żaden sposób nie udowodnił, że nie miał wpływu na powstałe naruszenie. Tłumaczenia strony, w których niejako usiłuje

zminimalizować skalę popełnionego uchybienia, np. poprzez wskazywanie, że: marginalna część sprzedaży (ułamek prowadzonej działalności) dotyczy sprzętu elektrycznego i elektronicznego; a sklep w zasadzie zajmuje się sprzedażą innego asortymentu, inną branżą i jest nastawiony na innego klienta docelowego, nie usprawiedliwiają strony a zarazem nie pozwalają na uznanie, że nie miała ona żadnego wpływu na powstałe naruszenie. Podkreślić należy, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji dla klientów jest bowiem okolicznością całkowicie zależną od przedsiębiorcy.

Mając powyższe na względzie, Prezes UOKiK stwierdził, iż kontrolowany przedsiębiorca nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, a okoliczności powyższe nie dowodzą, że kontrolowany podmiot nie miał wpływu na powstałe naruszenie. W związku z tym Mazowiecki WIIH zasadnie nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną za niewykonanie konkretnych obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji informuje, że nie widzi także podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f §1 pkt 1 Kpa, na który powołuje się strona odwołująca. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4, a ponadto w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, co nie pozwala uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma. Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można natomiast uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ strona jeszcze w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże przesłanki te muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w niniejszym przypadku nie spełniono warunku ich kumulatywności.

Nie została również spełniona przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189 f § 2 Kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Mając powyższe na względzie, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania.

Jednocześnie Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej (na wniosek strony) w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;

- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary (anulowania), jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w wymiarze określonym przez Mazowiecki WIH.

Przedstawiając powyższe, Prezes UOKiK stwierdza, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 oraz 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, dokonał również właściwej analizy przestępstw zawartych w art. 189 f Kpa oraz okoliczności wskazanych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, wymierzając jedną karę za wszystkie (dwie) stwierdzone nieprawidłowości, w dolnej granicy przedziału wskazanego w ww. ustawie, tj. w wysokości 5.000 zł.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Reasumując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja (nr PO.330.ZSE.35.2021.CZP) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 20 grudnia 2021 r. (nr akt kontroli: DC.8361.196.2021) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540, z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/